

ת"פ 16541/01/21 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד אדם אלנעאמי (עציר)- ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 16541-01-21 מדינת ישראל נ' אלנעאמי(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל-פמ"ד
המאשימה	ע"י ב"כ המתמחה ישראל בן לולו נגד אדם אלנעאמי (עציר)-ויעוד חזותי
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אורי דייגי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות כדלקמן:

החזקת נשק אביזרים ותחמושת, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

החזקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 7(א)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

על פי כתב האישום המתוקן, עובר לתאריך 23.12.20, החזיק הנאשם בביתו, אשר מתגוררים בו גם בני משפחתו, נשק ותחמושת מהסוגים הבאים:

א. רובה לא תקין (נקירה חלשה) מסוג קראבין ומחסנית מתאימה שהוחבאו בתוך צינור אינסטלציה במחסן הבית.

ב. רימון יד מאולתר שהוחבא בתוך תנור ישן בתוך מחסן בחצר הבית.

ג. אקדח תופי מסוג Webley ושישה כדורי אקדח בקוטר תשעה מ"מ, שהוחבאו בתוך תנור ישן בחצר הבית.

ד. 49 כדורים בקוטר תשעה מ"מ, תשעה כדורים בקוטר 7.62 מ"מ, ארבע מחסניות לרובה M16.

עובר לתאריך 23.12.20, החזיק הנאשם בקומה השלישית של הבית, ובחדר השינה שלו במרתף הבית, קנבוס באריזות שונות, במשקל כולל של 273.19 גרם.

2. בהתאם להסדר הטיעון שבין הצדדים, המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 54 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נלווים של מאסרים מותנים, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי. ההגנה טענה לעונש באופן חופשי. כן הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

3. על פי תסקיר שירות המבחן מתאריך 25.11.21 הנאשם רווק, בן 25, התגורר בבית הוריו טרם מעצרו ולא עבד למשך כעשרה חודשים ולפני כן עבד עם אביו בתחום החקלאות לתקופה של שש שנים. כן מסר, כי סיים 12 שנות לימוד וכי במהלך לימודיו החל להשתמש בחשיש.

הנאשם תיאר חיי משפחה נורמטיביים לאורך תקופה ארוכה, שנגדעה, לטענתו, לפני שנתיים, על רקע נישואיו של אביו לאישה שניה כנגד רצונם של בני משפחתו ואמו. כן מסר כי על רקע בעיות אלו, נוצרו מספר עימותים בינו לבין אביו, אשר לא כללו אלימות פיזית, אך הובילו להפסקת עבודתו. הנאשם מסר, כי מאז החמרת היחסים, אביו הפסיק לפרנס את המשפחה, והוא הפך להיות, בעל כורחו, המפרנס העיקרי. על רקע זה החל גם לסחור בסמים לאחר שלא הצליח להשתלב במסגרת תעסוקתית לאחר פרוץ מגיפת הקורונה.

הנאשם מסר, כי גם משפחתה של אשתו השנייה של אביו מתנגדת לנישואיהם, ובעקבות זאת, התפתח סכסוך בין המשפחות. הנאשם תיאר מספר מקרי אלימות בין המשפחות, אשר חלקם כללו גם שימוש בנשק חם. הנאשם ציין, כי בעקבות מעצרו, חודש הקשר עם אביו וכיום הם מצויים בקשר קרוב. כן מסר, כי הסכסוך בין המשפחות עודנו קיים.

נמסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

ביחס לשימוש בחומרים משני תודעה, נמסר כי החל להשתמש בהם בגיל 16. הנאשם שיתף, כי מיום מעצרו הפסיק את השימוש בסמים. הנאשם הביע נכונות להשתתפות בטיפול, אך גורמי הטיפול התרשמו כי הבעת נכונותו מונעת מגורמים חיצוניים, כגון שיקולים משפטיים.

בהתייחס לעבירות, הנאשם מודה בביצוע. הנאשם מסר, כי מספר חודשים עובר למעצרו, על רקע הסכסוך בין המשפחות, התרחש ירי לעבר ביתו. בעקבות זאת, החליט להסתייע בחבר קרוב ולרכוש ממנו נשק לצורכי הגנה עצמית ונקמה.

בהערכת הסיכוי לשיקום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל תחושת מחויבות ואחריות כלפי בני משפחתו, תפקד לרוב באופן תקין במהלך חייו וללא הרשעות קודמות.

בהערכת הסיכון לעבריינות, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נמצא בשלב גיבוש זהותו העצמית, ושהה תקופה משמעותית ללא תעסוקה עובר למעצרו, דבר שהיווה עבורו גורם סיכון. ההתרשמות היא, כי הנאשם חבר לגורמים שוליים, החל ברכישת סמים ונשק ומעורב בסכסוך פעיל ומצוי בסיכון להתדרדרות בתחום זה.

על פי האמור בתסקיר, הנאשם נעדר גבולות פנימיים, ואף מתקשה ליישם גבולות חיצוניים כגבולות החוק.

נוכח כל האמור לעיל, בשקלול גורמי הסיכוי לצד הסיכוי, שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית והרתעתית בדרך של מאסר בפועל.

טענות הצדדים לעונש

עדויות וראיות לעונש:

4. בתאריך 2.12.21, העידה אמו של הנאשם לעונש מטעם ההגנה. העדה מסרה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, עבד כל שנות חייו עם אביו ואף תיפקד כמנהל. בשנתיים האחרונות החל סכסוך במשפחה, כאשר אשתו השנייה של אביו של הנאשם עברה להתגורר בבית אשר נבנה במקור עבור הנאשם. לדבריה, עד היום קיימות בעיות בינה לבין אשתו השנייה של בעלה, ואף מסרה על היתקלות אלימה. לדבריה, נבהלה כאשר הבינה שבנה הגיע למצב הזה והיא חשה כאב כתוצאה מכך שבנה מצוי במעצר זמן רב.

5. כמו כן הוגשו מטעם ההגנה חוות דעת מומחה נשק [נ/1] וערך מתוך אתר "וויקיפדיה" לגבי אקדח Webley [נ/2].

טענות הצדדים:

6. טיעוני המאשימה הוגשו בכתב. בטיעוניה, עמדה המאשימה על הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ובהם, שלום הציבור ובטחונו, החובה להגן על חיי אדם ועל תחושת בטחון היחיד והרבים, וכן שלטון החוק והסדר הציבורי.

נטען, כי בעבירות הנשק, מעצם טיבן, טמונה חומרה יתרה, הנובעת מהסיכון הרב הכרוך בשימוש בו והעלול להביא לפגיעה בגוף ובחיי אדם. נטען, כי בתקופה זו התוצאות החמורות של שימוש בנשק בלתי חוקי מומחשות ברחבי המדינה.

נטען, כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הגבוה, בשים לב לכמות כלי הנשק והתחמושת שנתפסו אצל הנאשם; החזקתו בחצר הבית בקרבת בני המשפחה ובאופן המסכן אותם.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי לעבירה קדם תכנון מוקדם, אשר נלמד מעצם עובדת אחסון כלי הנשק במרוכז, במקום נגיש, חלקם בצד תחמושת תואמת ומוכנים לשימוש. נטען, כי הנאשם במעשיו, הפך מחסן בבית למחסן נשק. נטען, כי הנשק הוחזק למטרה בלתי כשרה.

נטען, כי מדיניות הענישה בעבירות של החזקת נשק מחייבת הטלת עונש מאסר בפועל, גם על מי שעברו נקי. בהקשר זה הפנה לע"פ 5220/09 עוודאנה נ' מדינת ישראל.

נטען, כי עיון בפסיקה מלמד על ענישה במנעד רחב, בהתאם לקריטריונים שונים שהותוו בפסיקה. לענין זה הפנה ב"כ המאשימה לת"פ **28486-11-15 מדינת ישראל נ' סלהב** (21.3.16).

כן צוין, כי מעורבות הנאשם גם בעבירות סמים, בנוסף לעבירות הנשק, מחייבת החמרה בענישה נוכח הפגיעה היתרה בערכים המוגנים הדומים - הגנה על שלום הציבור ובריאותו.

בהקשר לעבירת הסמים המאשימה מדגישה את הנזקים הקשים וארוכי הטווח אשר נגרמים לחברה וליחיד בעקבות השימוש בסמים.

המאשימה מפנה להנחיית פרקליט המדינה 9.16 שמטרתה העלאת רמת הענישה הנוהגת בעבירות נשק.

כן נטען, כי עבירות הנשק הן "מכת אזור" ממשית, עובדה אשר הוכרה בפסיקה כמצדיקה החמרה בענישה (לענין זה הפנה לפסיקה: ע"פ **4460/19**; ע"פ **6294/10**; עפ"ג **27417-11-15**; עפ"ג **62651-09-14**; עפ"ג **4673-08-19**).

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין עליהם סמכה המאשימה את עתירתה העונשית: ע"פ **971/12**; ת"פ **55132-01-21**; ת"פ **69980-11-20**; ת"פ **60805-07-19**. זאת, גם בשים לב לגיל הנאשם, עברו הנקי, והודאתו במיוחס לו.

יצוין, כי בטיעון המאשימה לעונש נכתב, כנראה בטעות, כי יש לשקול לחומרה את עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם. כאמור, במעמד הדיון הוסכם בין הצדדים כי הנאשם ללא הרשעות קודמות, כך נמסר גם בתסקיר, וגיליון רישום פלילי או תעבורתי לא הוגשו כראיה לעונש.

לדעת המאשימה, בגין כל אחד מפרטי כלי הנשק אותם החזיק הנאשם צריך היה להטיל עליו שנת מאסר לפחות, וכענישה כוללת מתחם העונש ההולם הוא 4-7 שנות מאסר בפועל. משכך, לטענת המאשימה, עתירתה לעונש בן 54 חודשי מאסר מבטא נכונה את השיקולים הנשקלים בתוך מתחם הענישה. כן עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי נוכח עבירות הסמים.

7. **ב"כ הנאשם** טען, כי במכלול הנתונים יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל של שנתיים.

נטען, כי הנאשם אדם צעיר, ללא הרשעות קודמות, נטל אחריות על מעשיו והודה בהם ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. נטען, כי נכונות הנאשם בנטילת האחריות היא משמעותית מקום בו כלי הנשק והתחמושת נתפסו בבית בו מתגוררים אנשים רבים, שהנשק עשוי היה להיות שייך לכל אחד מהם, בהיעדר ממצאים פורנזיים. נטען, כי הנאשם הודה ונטל אחריות כבר בשלב החקירה ושיתף פעולה עם רשויות החוק.

נטען, כי נסיבות ביצוע העבירה במקרה זה מלמדות על מידת חומרה פחותה מזו שהמאשימה טענה לה: הרובה

שנתפס אינו תקין ולא שימש מעולם באירוע פלילי במדינת ישראל. נטען, כי אין מדובר בדרגת חומרה המשתווה להחזקת נשק אוטומטי או רובה צהל"י. נטען, כי הנשק לא נתפס כשהוא מוכן לפעולה וללא תחמושת בצדו.

נטען, כי רמת החומרה הכרוכה בהחזקת רימון מאולתר שונה מרימון צהל"י תקני. לעניין זה הפנה לע"פ 2732/18 בראנסי ואח' נ' מדינת ישראל. נטען, כי גם הרימון נתפס במקום מחבוא ולא במקום גלוי.

נטען, כי אקדח הובלי הוא אקדח עתיק ביותר, שנסיבות החזקתו חמורות פחות מאקדח חצי אוטומטי, דוגמת "גלוק".

נטען, כי מלכתחילה החיפוש בבית הנאשם נועד לעבירות סמים.

כן נטען, כי ברקע לביצוע העבירה אירוע בו ירו על בית הנאשם מספר חודשים קודם לכן והנאשם הצטייד בכלי הנשק לצרכי הגנה עצמית.

בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם להלכת אבו מוך.

ב"כ הנאשם העיר, כי אין בתסקיר שירות המבחן התייחסות לזמן בו שוהה הנאשם במעצר, לקשייו ולהסתגלותו למעצר. בהקשר זה נטען, כי הנאשם החל להשתלב בקבוצה טיפולית במעצר, כי הוא אסיר "חוליה", חיובי בתפקודו ובעל שאיפות נורמטיביות.

כן עולה מהתסקיר, כי מדובר בנאשם נורמטיבי, שחיי התהפכו לפני כשנתיים בעקבות מעשי אביו. נטען, כי התדרדרות הנאשם נבעה מכך שאביו גירש אותו ממקום העבודה ובשל מגיפת הקורונה לא הצליח להשתלב במקום עבודה אחר.

נטען, כי במכלול הנסיבות קיימים אמנם שיקולי הרתעה אך די במאסר למשך שנתיים כדי להרתיע את הנאשם הזה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. אין מחלוקת בין הצדדים באשר לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בראש ובראשונה

שלום הציבור וביטחון והסכנה לגופו ולחיו של אדם. זאת, הן ביחס לעבירות הנשק והן ביחס לעבירות הסמים.

בנוגע לעבירות הנשק, בהחזקה של נשק ותחמושת שלא כדין טמון סיכון רב, כי הנשק הבלתי חוקי יתגלגל לידיים עוינות העוסקות בפעילות פלילית או ביטחונית ויגרם נזק רב עד כדי קיפוח חיי אדם.

בהחזקת נשק על רקע סכסוך פעיל טמנה גם פגיעה בשלטון החוק.

על החומרה שיש לנקוט בעבירות של החזקת נשק ראו ע"פ 1332/04 מ"י נ' **יצחק רפאל פס ואח'** (9/04/2004):

"כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין, ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק, עליו להתחשב בנסיבות בהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, יתן בית המשפט דעתו לסוג הנשק המוחזק שלא כדין, לכמותו, לתכלית שלשמה הוא מוחזק ולסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש (השוו: ב"ש 625/82 חלמי אבו מוך נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת".

נוכח הסיכון הממשי הנשקף לביטחון הציבור כתוצאה מעבירות נשק, מורה הפסיקה, כי ככלל, יינתן משקל אינטרס הציבורי שבגמול ובהרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו, למשל: רע"פ 6583/06 אגא אדהאם נ' מדינת ישראל, 5.12.06).

נוכח פוטנציאל הנזק הרב הטמון בהחזקת הנשק הבלתי חוקית נקבע, כי העבירה מצדיקה הטלת מאסר בפועל, גם על נאשמים שזו להם מעורבותם הראשונה עם החוק וכי **"עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד"** (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים (19.1.14)).

10. בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים בפועל, מידת הנזק הממשי והפוטנציאלי יש לקחת בחשבון, לחומרה כי הנשק הוסתר במקום שאין עליו שמירה קפדנית, בסביבת מגורים בהם מתגוררים בני המשפחה.

עוד קיימת חומרה באיסוף כלי הנשק והתחמושת מסוגים שונים וכן בהחזקת תחמושת תואמת.

11. מיתון למידת החומרה שבמעשים יש בכך, שביחס לרובה מדובר ברובה שעל פי חוות דעת והאמור בכתב

האישום המתוקן, אינו יורה עקב נקירה חלשה; מחסניות שעל פי עובדות כתב האישום לא הכילו כדורים וכן אינן תואמות לכלי הנשק שנתפסו.

12. בבחינת מידת אשמו של הנאשם בביצוע עבירות הנשק, יש לקחת בחשבון כי הנאשם פעל באופן מודע ומתוכנן לאיסוף כלי נשק ותחמושת, על רקע סכסוך פעיל במהלכו נמסר כי כבר נעשה שימוש בנשק חם. בין אם מדובר באיסוף של כלי הנשק למטרת הגנה עצמית ובין אם למטרת נקמה ובין אם לשתי המטרות גם יחד - מדובר בנסיבות ביצוע עבירה המלמדות על מידת אשם גבוהה, המכוונת לאפשרות של נטילת החוק לידיים.

בחנתי בהקשר זה את טענת ההגנה, כי לאור נסיבות אלה, והרקע לסכסוך עליו העידה גם אמו של הנאשם וכפי שפורט בתסקיר, יש מקום להקלה עם הנאשם. טענה זו קשה. אכן, הנאשם אינו "עבריון" מובהק המחזיק בנשק למטרת פעילותו העבריינית או במסגרת סכסוך עבריינים. עם זאת, לא ניתן לקבל טענה, כי הנאשם "נאלץ" לבצע את העבירות על רקע סכסוך. קבלת טיעון זה כמקל במידת האשם כמוה כמתן היתר, ולו במרומז, לפתרון סכסוכים באלימות ומתן לגיטימציה להסלמת סכסוכים בדרך זו.

לעניין זה המציאות אותה חווה מדינת ישראל בתקופה האחרונה, של ריבוי מקרים בהם נעשה שימוש בנשק במסגרת סכסוכים משפחתיים או בין-משפחתיים, בגינה מכונה התופעה של החזקת נשק בלתי חוקי "מכת מדינה" או "מכת איזור" מחייבת הרתעה מיוחדת של הרבים. נוכח הסכסוך המשפחתי הפעיל והאמור בתסקיר בנוגע לעמדותיו של הנאשם אף נראה, כי נחוצה במקרה זה הרתעה מיוחדת של הפרט.

13. לעניין אחרון זה ראו, למשל, ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סולימאן** (19.1.14), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת נשק, וירי באוויר, ולא היתה מחלוקת כי הרקע לעבירה פחד וחשש לחייו על רקע איומים כלפיו, ולא מתוך מניע עברייני טהור. נקבע, כי מתחם העונש ההולם באותו מקרה עומד על 12-36 חודשי מאסר בפועל. הוחלט, שלא להתערב בעונש מקל יותר שהוטל על הנאשם בערכאה הדיונית וזאת בשל שיקולי שקום משמעותיים.

14. עיינתי גם בטענת ההגנה בנוגע לטיבו של אקדח מסוג Webley. בעניין זה יש לקבל את טענת ההגנה, כי אין דין אקדח ישר, מסוג תופי, שהיה בשימוש הצבא הבריטי ושימש בצבא ובמשטרה עד שנות ה-80, כדין נשק מודרני יותר, אוטומטי או חצי-אוטומטי. אכן, גם בפסיקה מוכרת האבחנה בין סוגי נשק שונים, כאשר לגבי חלקם חומרה מיוחדת. עם זאת, אין חולק כי מדובר באקדח שבכוחו להמית, כאשר הנאשם גם החזיק תחמושת תואמת.

בחינת מדיניות הענישה:

15. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת נלמד, כי על נאשמים הוטלו עונשים במנעד תלוי נסיבות ובהן, סוג הנשק, כמות הנשק, אופן ומשך ההחזקה, מטרת ההחזקה וכיוצא באלה נסיבות, אשר נדונו גם לעיל. ראו הדוגמאות הבאות:

א. בעפ"ג 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל (אליו הפנה ב"כ המאשימה)**, נדחה ערעור ההגנה על עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪, שהוטלו על צעיר שהחזיק, בעבור אחר, כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר. צוין בפסק הדין, כי העבירה של החזקת נשק הפכה למכה של אזור הדרום, שיקול שיש להתחשב בו במסגרת הענישה.

ב. בעפ"ג 23419-01-17 **מדינת ישראל נ' זניד ואח'**, נדון ערעור המדינה בעניינם של שני משיבים, האחד - נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחד עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמוי M-16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני - נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן בצירוף תחמושת. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 30 חודשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שינוע בין 16 עד 36 חודשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר. ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, תוך שהוחמרו עונשי המאסר שהושתו על המשיבים ל-26 ו-31 חודשי מאסר בפועל (בהתאמה). בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, אף מצא לציין, כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום נמוכים יתר על המידה.

אך יצוין, כי מקרה זה חמור מענייננו לעניין סוג הנשק שהוחזק וכן מידת התאמה שבין כלי הנשק והתחמושת שהוחזקו.

ג. עפ"ג 22885-05-17 **אלאסד נ' מדינת ישראל**, בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה שנע בין 13 עד 36 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת כלי נשק מאולתר אחד מסוג תת מקלע בצירוף מחסנית ובה 10 כדורים. באותו מקרה, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, עונש מאסר בפועל בן 21 חודשים.

ד. בת"פ 52091-02-20 **מדינת ישראל נ' אל אעסאם**, הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בהחזקת נשק מסוג תת מקלע מאולתר 9 מ"מ לצד כ-20 כדורי 9 מ"מ, אשר הוסלקו בארון מטבח בבית מגורים. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪.

ה. בעפ"ג 26496-09-17 **אלסאריעה נ' מדינת ישראל**, נדון ערעור ההגנה על חומרת העונש. במקרה זה הורשע נאשם בגין עבירה של ניסיון להחזקת אקדח מסוג ברטה (העבירה תוקנה לניסיון, במסגרת הסדר טיעון, בשל כך שהנשק לא היה תקין), וכן תת מקלע מאולתר, כשכלי הנשק הוחזקו בביתו של הנאשם, לעונש מאסר בן 20 חודשים בפועל. זאת, במסגרת מתחם כולל שנע בין 18 עד 42 חודשי מאסר. ערעור ההגנה על חומרת העונש נדחה תוך שצוין, כי חרף גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי ואינטרס השיקום, שהוגש נדחה, תוף שנקבע כי חרף העדר אינדיקציה על שימוש פלילי או אחר המתוכן בנשק, ועל אף נסיבותיו האישיות של המערער שם (צעיר ללא עבר פלילי) - הרי הנסיבות האישיות ואינטרס השיקום, נדחים מפני האינטרס הציבורי של מיגור עבירות מסוג זה.

ו. בת"פ 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** - נדון הנאשם לעונש מאסר בפועל של 15 חודשים בגין החזקת אקדח חצי אוטומטי אחד בליווי תחמושת. נקבע, כי מתחם הענישה נע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, ללא הרשעות קודמות, שירת בעברו בשירות צבאי ארוך.

18. מתחם העונש ההולם בגין החזקת הסמים במקרה זה, בשים לב לסוג הסם ולכמות הסם, נע בין 4 ל- 15 חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו: רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.15); עפ"ג (ב"ש) **24043-04-17 אל קשכר נגד מדינת ישראל** (4.6.17)).

19. בשיקול כלל הנסיבות שהובאו לעיל נראה, כי צודקת ההגנה בטיעוניה כי המתחם המחמיר לו טענה המאשימה, מתאים למקרה חמור יותר בנסיבותיו - הן מבחינת סוג הנשק והתחמושת שהוחזקו והן מבחינת נסיבות ההחזקה.

מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 22 ועד 48 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית מתאימה.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפני מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם צעיר בגילו, ללא הרשעות קודמות.

הנאשם הודה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי יקר בניהול הליך מורכב וארוך ונטל אחריות על מעשיו, תיאר את מעשיו ואת הרקע בפתיחות ובכנות.

הנאשם עצור מזה למעלה משנה, לראשונה בחייו.

הנאשם התנהל באופן נורמטיבי יחסי (מלבד שימוש עצמי בחשיש מגיל צעיר) הן במישור המשפחתי והן במישור התעסוקתי עד לסכסוך אליו נקלע שלא בטובתו ובעקבות התנהלותו של אביו אשר נישא לאישה שניה. הנאשם אינו עבריין באופיו או בדפוסי התנהגותו.

עם זאת, שירות המבחן התרשם מחבירה לגורמים שוליים הן בתחום הסמים והן בתחום הנשק, למעורבות אקטיבית בסכסוך המשפחתי ולדפוסים אלימים וקיומה של מסוכנות עתידית בתחום זה. מכאן הצורך בהרתעת היחיד, עליו נכתב כבר לעיל.

21. נראה, כי עמדתה העונשית של המאשימה במקרה זה אינה תואמת את מכלול הנסיבות, כפי שתואר לעיל. אפשר, שעמדה מחמירה זו נובעת גם מן הטעות המעוגנת בטיעון לעונש ולפיה הנאשם בעל עבר פלילי

ותעבורתי.

סוף דבר:

22. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל יש להטיל על הנאשם עונש בשליש השני של מתחם העונש ההולם.

לא מצאתי לנכון להטיל על הנאשם פסילת רישיון בפועל מקום בו העבירות לא בוצעו באמצעות כלי רכב, ובהיעדר רישום פלילי או תעבורתי קודם. מצאתי, כי פסילת רישיון בפועל במקרה זה עולה לפגוע באופן לא מידתי בסיכויי הנאשם להשתלב בתעסוקה עם שחרורו ממאסר.

לפנים משורת הדין, בשים לב לנסיבות הכלכליות של הנאשם ומשפחתו, כמתואר בתסקיר ומאחר שעבירות הנשק לא בוצעו על רקע כלכלי, יוטל על הנאשם קנס כספי מתון, הנגזר מעבירות הסמים.

23. אשר על כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות נשק.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות סמים מסוג פשע.

ד. קנס בסך ₪ 2,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.5.22 תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך שישה חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירות סמים מסוג פשע.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים - נשק וסמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"ב, 24 ינואר 2022, במעמד הצדדים.